

OMORDNINGEN
af
RUSLANDS FÆNGSELSVÆSEN.

(Korrespondance.)

I henhold til en statsrådsbeslutning, som har fået kejserlig stadfæstelse d. 11te December 1879, er følgende bestemt:

I. Følgende principielle regler skulle lægges til grund for den kommende omordning af straffevæsenet.

1. Tvangsarbejde på livstid eller på bestemt tid, deportation til Siberien og til andre fjærne provinser, indespærring i civilbestyrelsens korrektionnelle anstalter, i tugthuse og forbedringshuse, fængsel og simpelt fængsel, hvilke straffebestemmelser kunne anvendes efter den nu gældende lovgivning, skulle fremtidig erstattes ved følgende straffe, som medføre en frihedsberøvelse:

- a. Tvangsarbejde på livstid eller på tid;
- b. straffearbejde i en straffeanstalt på højst 10 år;
- c. fængsel på højst 1 år og
- d. simpelt fængsel i højst 3 måneder.

2. Tidsgrænserne for tvangsarbejde og for straffearbejde i fængslerne skulle ved straffelovens reform fastsættes

efter ordlyden af de foran i art. 1 anførte bestemmelser, uden at maximum af opholdet i straffeanstalterne såvelsom i fængsel og i simpelt fængsel overskrides ved de korrektionelle straffe. Det skal desuden påses, at minimum af opholdet i straffeanstalterne ikke bliver i noget tilfælde en mindre følelig straf end maximum af opholdet i fængsel.

3. De, der dømmes til slaveri, skulle underkastes a) svært tvangsarbejde og b) kolonisation efter straffens udløb. Tvangsarbejdet skal afsones i anstalter, der fortrinsvis ere oprettede i Siberien.

4. De, som idømmes straffearbejde i straffeanstalterne, skulle afsones en bestemt tid af straffen i celle. De skulle holdes adskilte fra de andre fanger om dagen på de tider, der ikke ere bestemte til arbejde, og om natten. I straffeanstalten skulle alle fanger være forpligtede til at tage del i de arbejder, som ere organiserede der. De kunne sendes på arbejde udenfor anstalten men altid adskilte og uden at have nogen berøring med de fri arbejdere.

5. De, der idømmes fængsel, skulle afsones hele den af domstolen idømte straf i celle. De skulle desuden være forpligtede til hver efter hans kræfter og evner at tage del i de arbejder, som ere organiserede i fængslet. Undtagelser fra reglementerne for cellestraffen kunne kun tillades i de tilfælde, hvor det er bevisligt, at denne slags straffefuldbyrdelse medfører farer for fangens helbred.

6. Simpelt fængsel er kun en blot og bar frihedsberøvelse. De fanger, som idømmes denne straf, kunne derfor ikke pålægges noget arbejde, medmindre de selv ønske det. De skulle anbringes i de lokaler, som særligt ere indrettede til det brug ved politistationerne, eller i de anstalter, som i samme øjemed ere henlagte til underretterne eller også på andre steder, som nærmere bestemmes ved loven.

II. Den anden afdeling af Kejserens særlige cancelli og justitsministeriet er det overdraget i forening strax at

påbegynde udarbejdelsen af en plan for de arbejder, som skulle bringe revisionen af straffeloven til afslutning. De skulle forelægge denne plan til Kejsereus approbation tilligemed forslag til de forholdsregler, som bedst egne sig til dens udførelse.

DEN NORDISKE PENITENTLÆRFØRENING.

Det i årgang 1880, side 361 meddelte: Summarisk regnskab over indtægt og udgift for mødet i Kjøbenhavn berigtiges derhen:

Samtlige udgifter, trykning undtagen, udgjorde 1420 kr., hvilke dækkedes af 108 medlemmers kontingent til beløb 540 kr. og iøvrigt ved private tilskud af Danske medlemmer. Trykningsudgifterne til beløb 870 kr. ere dækkede af justitsministeriet.

BRUUN.

Goos.
